

Ordføreren (Schlegel): Det Lovforslag, hvorover Udvalget har afgivet Betænkning, er jo som det er de Herrer bekendt, foranlediget ved den Statusopgjørelse, som fandt Sted i Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 den 31te December 1885 over dens Formue den Dag. Det viste sig, at naar man lagde den Dødelighed til Grund, som i Virkeligheden burde lægges til Grund, efter de indbundne Erfaringer i den Tid, Anstalten havde bestaaet, og med en fremtidig Rente af $3\frac{1}{2}$ pCt. som Grundlag, vilde der blive et Overskud af c. $15\frac{1}{2}$ Mill. Kr. udover den Formue, der var fornøden til at dække Anstaltens Forpligtelser. Dette Overskud fremkom paa den Maade, at omtrent 4 Mill. Kr. kunde antages at være fremkomne ved, at der var beregnet en større Dødelighed end den, der har vist sig at være tilfede. Af den øvrige Sum af $11\frac{1}{2}$ Mill. Kr. hidrøre $3\frac{1}{2}$ Million Kr. derfra, at Livsforsikringsanstalten af 1871, da den overtog den ældre Livrenteanstalts Forpligtelser, dens Aktiva og Passiva, modtog et Overskud af den nævnte Størrelse, medens Resten af det Overskud, der er indbundet, er fremkommen ved, at Rente har været højere, end man havde beregnet. Der har i det andet Thing været en fuldkommen Enighed med Regjeringens Forslag i, at det baade er en Billigheds- og en Retfærdighedshandling lige overfor Interessenterne at tilbagebetale dem det Beløb, som de havde betalt for meget paa Grund af, at man havde sat Dødeligheden højere, end den viste sig virkelig at være. Der er gjort et Par Tilføielser i Forslaget, som den ærede Minister har tiltraadt, og som Udvalget ikke heller har haft nogen Anledning til at modsætte sig. Efter vor Opfattelse er det virkelige Forbedringer, der ere fremkomne. — Det Punkt, der har vakt Betænkneligheder, er den Bestemmelse, som det andet Thing har indsat i § 19, at Rente af faste Prioritetslaan, som Anstalten har indstaaende paa første Prioritet i faste Eiendomme, skal nedsættes fra den 11te Juni 1889 til 4 pCt. Det gav Anledning til, at der til 2den Behandling blev stillet Ændringsforslag dels om, at denne Paragraf skulde udgaa, dels om, at den skulde forandres, og dette gav atter Anledning til, at Thinget viste Sagen til et Udvalg, for at man kunde tage under Overveielse, hvorledes Forholdene bedst kunde ordnes. Udvalget har nu undersøgt Sagen og er kommet til det Resultat, at naaget denne Bestemmelse strengt taget ikke hører hjemme i dette Lovforslag, saa har man dog fundet, at man kan gaa ind paa at beholde den. Udvalget eller i alt Fald en Del af

Udvalget — vi have ikke foretaget nogen egentlig Prøveafstemning — har ment, at Bestemmelsen i § 19, saaledes som den staar, allerede gav en tilstrækkelig tydelig Bestemmelse om, at Rente kun skulde nedsættes af de nu bestaaende Laan og ikke af de fremtidige. Man har ikke kunnet forstaa det, at der siges, at en Rente skal nedsættes af de Laan, der ere indstaaende, anderledes end at man kun kan nedsætte en Rente, som allerede er vedtagen. En Rente af Laan, der endnu ikke ere bevilgede, kan fornuftigvis ikke nedsættes og endnu mindre fra den 11te Juni 1889. Man kan ikke nedsætte Rente af Laan, der endnu ikke ere bevilgede og først bevilges i Fremtiden, og særlig ikke nedsætte den fra den 11te Juni 1889. Smidlerid maa det erkjendes, at Bestemmelsen, saaledes som den er affattet, giver Anledning til forskjellige Utydeligheder og Uklarheder, og den ærede Finanzminister har jo allerede udtalt sig paa en saadan Maade i det andet Thing, at man kan se, at der kan være flere Meninger om den. Udvalget har derfor søgt ved sit Ændringsforslag at gjøre det forstaaeligt, at Bestemmelsen skal forstaaes som gjældende kun de nuværende Laan, dem, der nu indstaa mod Prioritet i faste Eiendomme, kun af dem er det, at Rente skal nedsættes til 4 pCt. Det har man altsaa søgt at klare, og vi have ment, at man, naar man gaar i den Retning, ogsaa er i Overensstemmelse med, hvad der har været ønsket i det andet Thing. Da man i det andet Thing lagde Mærke til, at det var uklart, hvad der var Meningen, søgte man ved Ændringsforslag at gjøre det klart, at Bestemmelsen kun gjælder nuværende Laan, og at man ikke bændt Fremtiden. Men denne Ændring var stillet i Forbindelse med andre Ændringer, saaledes at det ikke lykkedes i det andet Thing at faae den vedtaget. Derfor blev den oprindelige Bestemmelse staaende saa uklar, som den altsaa var. Naaget vi, som sagt, finde, at den Bestemmelse helst maatte have været udeladt, fordi den ingen Ting har at gjøre med dette Forslag, mene vi dog, at der er Grund til, da vi ellers paa alle andre Punkter her ere i Overensstemmelse med det andet Thing, ogsaa at lade den blive staaende, kun at vi gjøre det klart, hvad det er, der menes, og vi ere saa meget mindre betænkkelige ved det, som det, hvad jo her efter vil være klart, kun gjælder fremtidige Laan og kun dreier sig om forholdsvis ubetydelige Beløb, idet disse efter de Oplysninger, der foreligge, ikke ville kunne komme til at overstige ca. 7,000 Kr. aarlig, et Beløb, som desuden yderligere kan forandres,